

Sonra Kaybolurlar

– AuBaDe) · 28 Ekim 2025

"Peki ya neden bitmişti o tatlı an
Bir an için bizi biraz aydınlatıp, sonra giderler.
Biz onları kendi çocuklarımız sanırız,
Ama onlar başkasına aittir. Ama diğer ikisini
Görmüyor musun, yaşlı adam?
Evet, ikisini de görüyorum,
İkisi var, üç olabileceklerdi.
İşte, büyük ormanların gölgesinde
Tanrı'nın bildiği kadar çok kuşla dolu,
Ve onlar da bilinmeyene doğru uçacaklar.

Beyaz şapkası var, o çıplak ayak gösteriyor,
İkisi yan yana yürüyor; maceraya çıkıyoruz,
Ve gökyüzü parlıyor, ben de arabayı itiyorum.
Bütün çiçek açmış ova bir cennet gibi görünüyor;
Kertenkele, eski söğütlerin dibinde koşuyor,
Ve dal uçlarında kızılgerdan şarkı söylüyor.
O güzeldir; ve meşe ağacı kestane ağacına anlatır,
Ve ihlamur ona selam durur, akçaağaç ona gösterir,
Çünkü gökyüzünün derinliğinde çocukluk saygındır.
Ezlem büyüdüğünü hissediyor; gülüyor,
Fabi ona bakıyor ruhuna güveniyor.

Patikalar karmaşık, seke, seke iniyorlar
Nasıl da dolu bu koyu orman kelebeklerle,
Hadi koşalım, diyor fabi, ezlem e
Onlarla birlikte sendeleyerek yürüyorum, onlarla kekeliyorum.
Ah! Ne kadar tatlı bir sevinç, ve ne kadar sevimliler!
Onların cıvıltılarında ne kutsal bir ilahi var!
Ezlem, geçen bütün kuşları sahiplenmek ister;
Fabi yaylı oyuncaklardan birini boşaltır,
Ve derin düşüncelere dalar; ikisi de gevezelik eder;
Neşeli çığlıkları, her yerde gözlerin açılmasına sebep olur;
Yolda akşamları duyduğumuz şarkılardan,
Ve fabi ayağını yere vurur, ezlem ellerini çırpar.

Yaşlı ağaçlar, canlanır firizlerine
Köklerinden yayılan sıvılar yeniden hayat bulur
Her adımda bir başka anı daha gövdeye kazınır,
Ve rüzgar, tüy gibi hafif, ama yürekleri ağırlaştırır bir hüznle eser.

Ezlem, ağaçların dilinden söz eder
Fabi'gözleriyle tastik eder
Ağaçların altındaki o eski patikada
Bir zamanlar hayal edilmiş ne varsa,
Geriye doğru akıp gider, sanki zaman da onlar gibi,
O eski tatlı anları arar, ve sonra kaybolurlar...

28 ekim 2025